

Marek Wróbel

Koszanowo, st. 11, gm. Śmigiel, woj.
leszczyńskie, AZP 60-24/148

Informator Archeologiczny : badania 26, 50-51

1992

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Materiały znajdują się w Muzeum Archeologicznym w Gdańsku.
Planuje się kontynuację badań.

Kolonia Wola Branicka, st. 2
gm. Zgierz, woj. łódzkie

Muzeum Archeologiczne i Etnograficzne w Łodzi

Badania prowadził mgr Jacek Moszczyński. Konsultantem była mgr Eleonora Kaszewska. Finansowane przez Muzeum Archeologiczne i Etnograficzne w Łodzi. Drugi sezon badań. Osada kultury przeworskiej z późnego okresu wpływów rzymskich.

Badania wykopaliskowe miały charakter badań ratowniczych (melioracje). Na powierzchni ok. 250 m² odkryto 8 obiektów. Były to paleniska wykładane kamieniami, ślady budowli wspartej na słupach. Do ciekawych obiektów należy studnia — zachowała się drewniana cembrowina o konstrukcji zrębowej. Studnia została zasypana dużą ilością kamieni. W jej wypełniku znaleziono fragm. ceramiki, kamień żarowy oraz duży kamień o starannie wygładzonej powierzchni.

Materiał zabytkowy pochodzący z obiektów i warstw to fragm. ceramiki lepionej ręcznie i toczonej, przęśliki, noże, radlica żelazna oraz bliżej nieokreślone fragm. przedmiotów żelaznych.

Osadę należy datować na późny okres wpływów rzymskich.

Materiały znajdują się w Muzeum Archeologicznym i Etnograficznym w Łodzi.

Badania powinny być kontynuowane.

Korniaków Północny, st. 4a
gm. Białobrzegi, woj. rzeszowskie
AZP 101-80/34

Muzeum Okręgowe w Rzeszowie

Badania ratownicze prowadzili mgr mgr Antoni Lubelczyk i Piotr Miłtura. Pierwszy sezon badań. Osada z późnego okresu rzymskiego, ślady osadnictwa wczesnobrązowego i kultury łużyckiej.

Stanowisko zostało poważnie zniszczone przez orkę. Przebadano powierzchnię 180 m². Odkryto 29 niewielkich obiektów o miąższości rzadko przekraczającej 20 cm. Tylko połowa z nich zawierała skąpy materiał ceramiczny, głównie z późnego okresu rzymskiego. Na większą uwagę zasługują 2 jamy z ceramiką z późnego okresu rzymskiego, która na swojej powierzchni nosi ślady dziegci, jama z drobną ceramiką prahistoryczną i wczesnobrązowym grociem krzemienym oraz jama z garnkiem kultury łużyckiej.

Materiały i dokumentacja z badań znajdują się w Muzeum Okręgowym w Rzeszowie.

Nie przewiduje się kontynuacji badań.

Kostkowice, st. 1, gm. Kroczyce, woj. częstochowskie patrz paleolit i mezolit

Koszanowo, st. 11
gm. Śmigiel, woj. leszczyńskie
AZP 60-24/148

Państwowa Służba Ochrony Zabytków
w Lesznie Wydział Archeologiczny
w Trzebinach

Badania prowadził mgr Marek Wróbel. Finansowane przez „EKO-MELBUD” S. A. w Lesznie. Pierwszy sezon badań. Obozowisko lud-

ności kultury pomorskiej, osada ludności kultury przeworskiej, faza C-D, osada wczesnośredniowieczna, faza A/B-B.

Stanowisko odkryto w 1980 r. podczas badań AZP. W 1991 r. archeolodzy z Pracowni Konserwacji Zabytków sp. z o. o. z Poznania przeprowadzili szczegółowe badania powierzchniowe. Wyodrębniono wówczas pozostałości osadnictwa ludności kultury łużyckiej, przeworskiej, z wczesnego i późnego średniowiecza. Powodem podjęcia prac wykopaliskowych był zamysł budowy na interesującym obszarze wysypiska odpadów komunalnych. Stanowisko 11 położone jest 750 m na wschód od granic administracyjnych Koszanowa, na kulminacji i stokach niewielkiego, piaszczystego wzniesienia, opadającego w kierunku zachodnim (stok dolinki niewielkiego, bezimiennego cieku, obecnie zatorfionego, uchodzącego pierwotnie w kierunku Samicy — lewego dopływu Obry, w kierunku wschodnim i północnym (krawędź doliny Samicy — północna granica Wysoczyzny Śmigielesko-Lipnowskiej).

Efektem badań ratowniczych było odkrycie wielokulturowego stanowiska o powierzchni ok. 0,6 ha, na które składały się: zachodnia część obozowiska ludności kultury pomorskiej (dalsza partia na terenie st. Koszanowo 29 — badania w lipcu 1992 r.), osada ludności kultury przeworskiej z późnego okresu wpływów rzymskich, faza C-D oraz mała osada z wczesnych faz wczesnego średniowiecza. Wśród obiektów kultury pomorskiej wyróżniono: grób jamowy ciepłopalny popielnicowy (uszkodzony), półziemiankę, jamę gospodarczą. Ponadto zarejestrowano 2 skupienia fragm. naczyń, między innymi fragm. dwustożkowanego, zdobionego naczynia, będącego pierwotnie elementem wyposażenia grobowego. Kilkadziesiąt fragm. naczyń i polepy zarejestrowano ponadto na złożu wtórnym. Grób datujemy na V fazę epoki brązu, pozostałe obiekty na okres halsztacki C. Obiekty kultury przeworskiej tworzą najliczniejszą kategorię zabytków. Wyróżniono: obiekt kultowo-mieszkalny (gospodarczy), 4 budynki mieszkalne, 9 półziemianek (gospodarcze), 2 mielerze, 9 dymarskich pieców hutniczych, 2 piece wapiennicze, 32 paleniska (16 o kamiennej konstrukcji jamy), 5 jam gospodarczych (w tym piec garncarski?), 30 jam posłupowych, 2 prawdopodobnie grodzie przeciwpowodziowe, 12 jam o nieokreślonej funkcji. Łącznie odkryto 108 obiektów. Ponadto na złożu wtórnym zarejestrowano fragm. naczyń, polepy, żuźła żelaznego, kości zwierzęcych. Wśród zabytków wydzielonych (14 przedmiotów) należy wymienić kamień obrabiany z motywem solarnym (fragm. ołtarza), kamień obrabiany — „chanet”, mensa?, grzechotkę ceramiczną jajokształtną, zdobiony zgeometryzowaną wstęgą pierścień brązowy-oprawka, 2 przęśliki gliniane, fragm. 2 ciężarków tkackich, nit brązowy, 3 oselki kwarcytowe, fragm. noża żelaznego, glinianą zatyczkę szybu dymarskiego. Obiekty tworzą 2 oddalone od siebie skupienia o zagrodowej zabudowie wewnętrznej. Obiekty w obrębie osady budowane były wg układu kilku równoległych (co najmniej 5) osi, o przebiegu zachód-wschód. Dopiero w dalszej kolejności układ ten był rozbudowywany w różnych kierunkach (często wzdłuż osi południe-północ). Osadę na podstawie analizy ceramiki naczyniowej datować można na fazę C₁ (koniec B) — C₃ (pocz. D) późnego okresu wpływów rzymskich. Obiekty wczesnośredniowieczne są nieliczne, rozproszone na znacznej przestrzeni: 110 m od skrajnych obiektów wzdłuż osi zachód-wschód; 40 m wzdłuż osi północ-południe. Wyodrębniono 4 półziemianki mieszkalne, 4 paleniska, jamę posłupową, jamę o nieokreślonej funkcji. Ruchomy materiał archeologiczny to przeważnie fragm. naczyń, polepa konstrukcyjna, fragm. oselki z kwarcu. Osadę wczesnośredniowieczną datujemy na fazę A/B-B: naczynia ręcznie lepione, obtaczane przykrawężnie, sporadycznie ornament rytym (linia falista).

Materiały z badań przechowywane są w Trzebinach koło Leszna.

Badania zakończono.